Dosarul nr. 4r-4865/24 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Nr. PIGD: 4-24082137-02-4r-14112024 Judecător: Munteanu Dorin

**D E C I Z I E**

10 februarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată, judecătorul Bulhac Ion
Judecătorii Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

a judecat, *în lipsa participanților la proces*, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Tataru Gheorghe în interesele victimei ***** Mihaela, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 octombrie 2024, adoptată în cauza contravențională intentată în privința lui Bîrsanu Dumitru în baza art. $78^2$ din Codul contravențional.

***Procedura de înștiințare a părților legal executată.***

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, –

**A C O N S T A T A T:**

**Soluția și argumentele instanței de fond:**

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 348699 din 17 iulie 2024, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Baiu Alexandru, Bîrsanu Dumitru se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art. $78^2$ din Codul contravenţional, şi anume în acte de persecuție.

La 24 iulie 2024 cauza contravențională a fost remisă în instanța de judecată, pentru examinare în ordinea art. 395 alin. (1) din Codul contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 octombrie 2024 s-a respins ca neîntemeiat demersul IP Buiucani, DP mun. Chișinău privind tragerea la răspundere contravenţională a cet. Bîrsanu Dumitru învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. $78^2$ al Codului ontravenţional.

S-a încetat procesul contravenţional în privinţa cet. Bîrsanu Dumitru, învinuit de comiterea contravenţiei prevăzute de art. $78^2$ al Codului contravenţional, în baza

procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.348699 din 17 iulie 2024, din lipsa faptului contravenției.

**Solicitările recurentului:**

*Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 6 noiembrie 2024, avocatul Tataru Gheorghe în interesele victimei ***** Mihaela, a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 octombrie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și remiterea cauzei la rejudecare în primă instanță.*

În motivarea recursului a invocat că cauza a fost examinat în lipsa victimei ***** Mihaela, aceasta nefiind citată corect la domiciliu, ceea ce a împiedicat prezentarea poziției și probelor de către victimă, afectând astfel dreptul la un proces echitabil.

Indică că instanţa de fond a expediat citație pe adresa mun. Chişinău, str. ***** *****, *****, însă de fapt victima ***** Mihaela domiciliază pe adresa raionul *****, satul *****, fapt confirmat prin copia buletinului de identitate şi certificatul din 05.09.2024, eliberat de Primăria comunei *****, r-l *****.

Accentuează că, instanța de fond nu a apreciat individual și în ansamblu probele administrate, ci a reținut procesul-verbal de contravenție fără analizarea corectă a tuturor circumstanțelor, bazându-se pe presupuneri și concluzii nejustificate. Instanța nu a evaluat probele conform prevederilor art. 425 Cod contravențional și art. 101 Cod de procedură penală, ignorând pertinența, concludența, utilitatea și veridicitatea acestora, precum și coroborarea lor în ansamblu.

Susține că mesajele amenințătoare ale lui Bîrsanu Dumitru, plângerea victimei, ordinul de restricție, chestionarul de constatare a riscurilor și alte acte de constatare probează elementele constitutive ale faptei, dar nu au fost apreciate corespunzător de instanța de fond.

Consideră că hotărârea instanței de fond este ilegală și neîntemeiată, deoarece a fost emisă fără respectarea dreptului la un proces echitabil, a principiului contradictorialității, a prevederilor legale privind probele și motivarea deciziei, precum și fără a analiza integral circumstanțele cauzei.

**Procedura de citare a părților.**

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților

nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

**Aprecierea instanței de recurs.**

*Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanţă în raport cu argumentele recursului declarat, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de avocatul Tataru Gheorghe în interesele victimei ***** Mihaela, este unul nefondat, hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 22 octombrie 2024 urmând a fi menţinută fără modificări, din următoarele considerente.*

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) Codul contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În fapt, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 348699 din 17 iulie 2024, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Baiu Alexandru, Bîrsanu Dumitru se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art. $78^2$ din Codul contravenţional, exprimată prin persecutarea în mod repetat a unei persoane căreia i sa cauzat o stare de anxietate și frică pentru siguranța proprie.

La 24 iulie 2024 cauza contravențională a fost remisă în instanța de judecată, pentru examinare în ordinea art. 395 alin. (1) din Codul contravențional.

Prima instanță, prin hotărârea din 22 octombrie 2024, a încetat procesul contravenţional pornit în privinţa lui Bîrsanu Dumitru în baza art. $78^2$ din Codul contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

În virtutea prevederilor art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod

legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În temeiul prevederilor art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În cazul dat, instanța consideră că vinovăția lui Bîrsanu Dumitru nu a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe întru confirmarea faptului comiterii contravenției. Astfel, doar procesul-verbal de contravenție nu poate fi considerată o probă concludentă și pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului.

Colegiul Penal reiterează că, conform art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În raport cu cadrul normativ incident și materialul probator administrat, Colegiul constată legalitatea și temeinicia hotărârii instanței de fond și o menține. Totodată, reține că concluziile agentului constatator privind pretinsa vinovăție a lui Bîrsanu Dumitru în comiterea contravenției prevăzute de art. $78^2$ Cod contravențional nu sunt susținute prin probe pertinente, concludente și suficiente, care să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența faptului contravenției și întrunirea elementelor sale constitutive.

În speță, materialele dosarului nu confirmă, în mod obiectiv și cert, săvârșirea unor acte de persecuție în sensul normei legale invocate, motiv pentru care soluția de încetare a procesului contravențional din lipsa faptului contravenției este una corectă și conformă dispozițiilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional.

În acord cu dispozițiile art. $78^2$ din Codul contravențional, constituie contravenție acțiunea de persecutare repetată a unei persoane, în urma căreia aceasta dezvoltă o stare de anxietate sau teamă pentru propria siguranță ori pentru siguranța rudelor apropiate și este determinată să își modifice în mod forțat conduita de viață. Legea impune ca această faptă să fie realizată prin urmărirea victimei și/sau contactarea acesteia (inclusiv tentativa de contact) pe orice cale, direct sau indirect.

Instanţa de fond a constatat, în mod argumentat, că probele anexate la dosarul contravențional nu confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, existenţa elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. $78^2$ Cod contravenţional, în special sub aspectul caracterului repetat al actelor de persecuţie

şi al producerii unei stări de anxietate şi frică pentru siguranţa proprie, ca urmare directă a acţiunilor imputate.

În ceea ce priveşte pretinsa stare de anxietate, instanţa a reţinut corect că la dosar nu există niciun raport de specialitate sau alt mijloc de probă obiectiv care să ateste existenţa unei asemenea stări şi legătura de cauzalitate cu conduita lui Bîrsanu Dumitru. Simpla invocare a unei stări subiective, necoroborată cu alte probe pertinente şi concludente, nu poate fundamenta angajarea răspunderii contravenţionale.

Totodată, declarațiile victimei nu pot constitui, prin ele însele, temei suficient pentru angajarea răspunderii contravenționale, în lipsa unor probe obiective care să le confirme, în condițiile în care între părți există relații tensionate, generate de raporturi personale anterioare. Din materialele dosarului nu rezultă existența unor probe, rapoarte de specialitate sau alte înscrisuri concludente, care să confirme în mod obiectiv caracterul repetat al actelor de persecuție și producerea unei stări reale de anxietate sau frică pentru siguranța proprie. În lipsa unei asemenea coroborări, declarațiile victimei rămân simple afirmații unilaterale, insuficiente pentru a fundamenta, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența faptei contravenționale imputate.

Instanța de recurs subliniază că simpla existență a unei sesizări și a declarațiilor victimei, în absența altor probe obiective, nu poate fundamenta constatarea și sancționarea unei contravenții, mai ales în condițiile în care fapta este contestată. Această exigență este impusă nu doar de prevederile Codului contravențional, ci și de principiile generale ale dreptului, precum legalitatea sancțiunii, respectarea dreptului la apărare și necesitatea probării vinovăției dincolo de orice dubiu rezonabil, chiar și într-un proces contravențional.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că în cauza examinată nu a fost dovedită, în mod temeinic și convingător, săvârșirea faptei prevăzute de art. $78^2$ din Codul contravențional de către Bîrsanu Dumitru. Având în vedere lipsa probelor obiective, inexistența unei descrieri clare și complete a elementelor constitutive ale faptei, precum și nerecunoașterea acesteia de către presupusul făptuitor, instanța este în imposibilitate de a reține existența unei contravenții. În consecință, se impune menținerea soluției de achitare a numitului Bîrsanu Dumitru , pronunțată de instanța de fond.

Colegiul penal reține că după cum a menționat și instanța de fond, latura obiectivă a contravenției prevăzute la art. $78^2$ din Codul contravențional, imputată lui Bîrsanu Dumitru, presupune persecutarea unei persoane în mod repetat, într-un mod care determină instalarea unei stări de anxietate sau frică pentru propria siguranță ori pentru siguranța rudelor apropiate, constrângând-o să-și modifice conduita de viață. Legea prevede în mod limitativ că această persecutare poate fi realizată doar prin: a) urmărirea victimei; sau b) contactarea ori tentativa de a

contacta victima prin orice mijloc, direct sau prin intermediul altei persoane. Numai dacă aceste acțiuni se realizează repetat și produc efectele psihologice menționate, poate fi reținută existența contravenției.

În contradicție cu acuzația formulată, agentul constatator nu a administrat nicio probă care să ateste că Bîrsanu Dumitru ar fi persecutat în mod repetat pe ***** Mihaela, în sensul cerut de lege, și că, în urma acestor acțiuni, victima ar fi dezvoltat o stare de anxietate sau frică, fiind constrânsă să-și modifice modul obișnuit de viață.

În susținerea acuzației și pentru a fundamenta existența faptei contravenționale și vinovăția făptuitorului, agentul constatator a anexat la dosarul contravențional: procesul-verbal cu privire la contravenţie, plângerea pretinsei victime, capturile de ecran, procesele-verbale de constatare, chestionarul de evaluare a riscurilor, ordinul de restricţie de urgenţă. Aceste documente, deși relevante, nu constituie probe suficiente și concludente pentru a stabili cu certitudine elementele constitutive ale contravenției.

În virtutea art. 425 alin (1) și (2) din Codul contravențional probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

Enumerarea mijloacelor de probă prevăzute de lege nu este una formală ci reflectă necesitatea ca orice sancțiune contravențională să se bazeze pe dovezi solide verificabile și obiective care să susțină constatările făcute de agentul constatator

Astfel, mijloacele de probă admise variază de la procese-verbale procedurale declarații înscrisuri înregistrări audio-video până la expertize și constatări tehnico-științifice care nu sunt simple formalități ci reprezintă temeiul juridic pentru validarea acuzațiilor.

Simpla percepție directă a unei contravenții de către agentul constatator fără susținere din partea altor probe relevante și obiective nu poate fi considerată o prezumție absolută de veridicitate deoarece o astfel de abordare ar încălca dreptul la un proces echitabil privând persoana acuzată de posibilitatea de a-și apăra corect drepturile.

Această poziție este susținută și de jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului care subliniază că motivarea hotărârilor judecătorești este o garanție fundamentală a dreptului la un proces echitabil conform art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Instanțele naționale au astfel obligația de a răspunde clar și detaliat argumentelor părților evitând astfel aparența arbitrarului și menținând încrederea publicului în imparțialitatea actului de justiție.

În speța dată, instanța de recurs reține că sarcina administrării probelor revine în mod prioritar agentului constatator iar legalitatea și temeinicia procesului-verbal întocmit nu pot fi prezumate ci trebuie demonstrate prin probe concrete și coroborate.

Lipsa unor elemente probatorii care să confirme faptele descrise în procesul-verbal ridică dubii rezonabile asupra exactității și realității situației reținute fapt ce impune aplicarea principiului *in dubio pro reo* în favoarea persoanei acuzate.

Într-un stat de drept orice îndoială rezonabilă trebuie interpretată în beneficiul celui acuzat și nu transformată într-un temei de sancționare nejustificată.

Astfel, o hotărâre care se bazează exclusiv pe impresiile subiective ale agentului constatator în absența unui ansamblu probatoriu complet coerent și obiectiv este lipsită de temei legal și contravine atât normelor interne cât și standardelor europene de protecție a drepturilor fundamentale.

Din cele expuse, se apreciază că instanța de fond a procedat la o apreciere corectă și completă a probelor administrate, în conformitate cu cerințele articolelor 457-458 din Codul contravențional, care impun examinarea cauzei sub toate aspectele, în mod complet, obiectiv și imparțial, clarificând toate circumstanțele relevante pentru o soluționare justă.

Astfel, judecarea cauzei contravenționale s-a realizat cu respectarea riguroasă a normelor procedurale aplicabile, iar hotărârea pronunțată reflectă în mod clar circumstanțele constatate, probele analizate, norma juridică incidentă și raționamentul în baza căruia a fost adoptată soluția. Prin urmare, aceasta a fost emisă în conformitate cu dispozițiile articolului 462 Cod contravențional.

La caz, instanța de fond în argumentarea poziției sale a dat o apreciere justă a tuturor circumstanțelor de fapt, a analizat probele care au fost prezentate și cercetate și a aplicat normele corespunzătoare de drept.

Criticile recurentului privind pretinsa încălcare a principiului contradictorialității prin examinarea cauzei în lipsa victimei nu pot fi reținute. Din

materialele dosarului rezultă că instanța de fond a dispus citarea victimei ***** Mihaela la adresa indicată chiar de aceasta în plângerea depusă și în actele procedurale anexate la dosar. Or, instanța este ținută să efectueze actele de citare în baza datelor oficiale comunicate de participanții la proces, neavând obligația de a verifica din oficiu eventuale schimbări ulterioare ale domiciliului, în lipsa unei informări exprese în acest sens.

Faptul că, ulterior depunerii plângerii, victima ***** Mihaela și-ar fi schimbat domiciliul fără a aduce acest aspect la cunoștința instanței nu poate fi imputat autorității judecătorești și nu poate constitui temei pentru a reține o încălcare a dreptului la un proces echitabil. Sarcina de a comunica instanței modificarea adresei de domiciliu revine părții interesate.

În aceste condiții, având în vedere că procedura de citare a fost realizată la adresa declarată oficial de victimă, iar informațiile privind data, ora și locul examinării au fost, suplimentar, făcute publice pe pagina oficială a instanței, Colegiul constată că instanța de fond a respectat exigențele legale în materie de citare.

Prin urmare, în temeiul art. 455 alin. (3) Cod contravențional, neprezentarea victimei legal citate, fără a invoca motive întemeiate și fără a solicita amânarea cauzei, nu împiedica examinarea acesteia, iar soluția instanței de fond de a judeca pricina în lipsa victimei a fost legală și justificată.

În această ordine de idei, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Tataru Gheorghe în interesele victimei ***** Mihaela, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 octombrie 2024 și a menține hotărârea contestată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), art.474 Cod contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

**D E C I D E:**

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Tataru Gheorghe în interesele victimei ***** Mihaela, și se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 octombrie 2024.

Decizia este irevocabilă.

***Președintele ședinței, judecător*** ***Bulhac Ion***

***Judecător*** ***Pîslariuc Vitalie***

***Judecător*** ***Mămăligă Natalia***